

Писмото изпратено от крал Емерих до папата, по един доверен рицар, дало обяснение за изчезването на апостолическия пратеник. Гневът на Инокентий бил неказан. В едно дълго послание до Емерих папата твърдо и решително заплашил краля, че ако той продължава да пречи на коронясването на неговия духовен син Калоян, тогава папата няма да се съгласи да бъде коронясан плътския син на краля, наследника му Андрей. А колкото за споровете около граничните земи, само Инокентий ~~може~~ ^{можел} да разреши правилно въпроса, защото:

" Ние възнамеряваме , по подобие на нашите предшественици, да коронясаме Йоаниций за цар не върху чужда земя, а върху собствената. Защото той и братята му, произхождащи от рода на предишните царе, започнаха да не да завземат, а да възвръщат земята на своите бащи... ~~fx~~ 15 септември 1204 ."

Свети Димитър не изоставяше българите.

На 15 октомври 1204 година в Търново пристигна кардинал Лъв, заедно с презвитер Власий и цялата ~~си~~ ^{си} свита.

Той носеше със себе си диадема, жезъл и знаме с изображението на кръста и ключовете на свети Петра. За примас Василий носеше митра и ~~вдига~~ ^{вдига} одежда от бяло кадифе с златни украси, пръстен с пет едри топази, ~~книзи~~ ^{книзи} сандали, пояс и всички останали принадлежности за парадната му носия.

Папата даваше право на българския цар да сече пари със своя образ а на примаса право да коронясва българските владетели, да приготвява мир и да помазва с него свещеници и владци.

Освен това в спора между България и Венгрия, той даваше право на българите.

Най-съкровениите блянове на Калояна се сбъдваха.

Сега ръцете му бяха вече развързани.

Той можеше спокойно да премери своите сили с останалите врагове.